

Въ очите на Зоорабъ-Рустемъ блеснала радостъ. Като събрались последни сили, той заповѣдалъ да набератъ нуждното количество отъ лѣчебния коренъ. Десетици хиляди хора се прѣснали по планините, построявали мостове, прокопавали тунели, издигали гигантски стѣлби. И преди още месечината да бѫде смѣнена отъ друга, хаджи Мулей-Асанъ ималъ вече на ржка нуждното количество отъ лѣчебния коренъ. И като възнесъль хвала на Аллаха, далъ скъжпоценното лѣкарство на едва дишашия вече шахъ.

И станало чудото!

Подиръ три дни шахътъ билъ вече съвсемъ здравъ и отново взелъ въ здравитѣ си ржце браздитѣ на управлението. Отначало той започналъ съ милости: простиъ стария грѣхъ на Мулей-Асанъ и му разрешилъ да живѣе въ покрайнините на столицата . . . Не минало много време и почнали пакъ наказанията. Най-първо осѫдилъ на смърть сатрапитѣ, които не прилагали както подобава строгоститѣ презъ неговото боледуване; на второмѣсто изгонилъ изъ предѣлитѣ на Иранъ скромния и добъръ князъ Юсуфъ, задето името му, като наследникъ на престола, високо се произнасяло по цѣлата страна.

А следѣ туй пакъ всичко трѣгнало постарому, и отново Иранъ запѣшкалъ подъ гнета на своя свирепъ господарь Зоорабъ-Рустемъ-шахъ.

Хаджи Мулей-Асанъ живѣтель тихо и скромно на края на столицата—самотенъ, безъ семейство и продължавалъ да изучава тайнитѣ на природата.

Но и него постигнала сѫщата оная болестъ, отъ която бѣше спасилъ своя повелителъ. Мулей-Асанъ знаялъ лѣкарството, което би могло да му спаси живота, но нѣмалъ срѣдства да си го набави. Намѣрила се една добра, самоотвержена душа: единъ ученикъ на стария хаджия се затекъль въ двореца, падналъ на колѣне предъ шаха и му съобщилъ за страшната болестъ, която постигнала учителя му.

— А що искашъ? — попиталъ Зоорабъ-Рустемъ-шахъ.

— О, господарю, нареди да идатъ хора въ планините да търсятъ и донесатъ отъ корена, който прави чудеса!

Шахътъ се засмѣль. Той денъ той билъ въ добро разположение на духа.

— А знаешъ ли ти, глупецо, колко ми струва онова търсене и намиране на корена? Цѣли десетици хиляди жълтици! И си седналъ да искашъ държавата да харчи тѣкава голѣма сума за спасяването живота на всѣки беднякъ! Глупецъ! Махай се отъ